

Repertoriumnummer 2021/
Datum van uitspraak 28 juni 2021
Rolnummer

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

☐ Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Eindarrest
- Onontvankelijk hoger beroep

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

kamer B1 E1
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

2020/AR/1620

D. N. M., zaakvoerder (industrie – diensten), geboren te Sint-Joost-ten-Node op [dd/mm/jjjj], rijksregisternummer [00.00.00-000.00] en wonende in Spanje, te [adres], doch verblijvende in Frankrijk, te [adres];

appellante,

vertegenwoordigd door mr. [...], advocaat te 2300 Turnhout, [adres] (ref.: [...]);

tegen het vonnis van kamer AB10 van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, van 10 juni 2020, aldaar gekend onder A.R.-nummer [...];

tegen:

C. A., met vennootschapszetel gevestigd te 2600 Berchem-Antwerpen, [adres] en ingeschreven in de kruispuntbank van ondernemingen onder nummer [...];

geïntimeerde,

vertegenwoordigd door mr. [...] loco mr [...], advocaat te 2000 Antwerpen, [adres] (ref.: [...]);

* * * * *

1. De feiten

De feitelijke gegevens die aan het geschil ten grondslag liggen, kunnen worden samengevat als volgt:

- de geïntimeerde laat gelden dat zij vanaf september 2018 in het raam van een geschil met de heer G. (een procedure in kort geding met expertise en een procedure ten gronde, alsook een beslagprocedure) is opgetreden als raadsman van onder meer de appellante, dit in opvolging van mr. A. D.;
- uit hoofde van haar desbetreffende prestaties schrijft de geïntimeerde aan de appellante de volgende staten van kosten en erelonen uit:

i. nr. 1973693 van 31 oktober 2019:	30.363,44 EUR
ii. nr. 2070014 van 21 januari 2020:	1.995,40 EUR
iii. nr. 2070015 van 21 januari 2020:	2.381,37 EUR

iv. nr. 2070016 van 21 januari 2020:

3.313,42 EUR

- ondanks diverse ingebrekestellingen blijven die facturen onbetaald.

2. De voorafgaande rechtspleging

2.1. Bij exploit van 7 februari 2020 laat de geïntimeerde overgaan tot dagvaarding van de appellante (teneinde de appellante te doen veroordelen tot betaling aan haar van de som van 41.858,99 EUR, meer intrest en kosten).

2.2. Bij het bestreden vonnis op 10 juni 2020 bij verstek verleend door kamer AB10 van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen:

- wordt de vordering van de geïntimeerde ontvankelijk en reeds gedeeltelijk gegrond verklaard;
- wordt de appellante veroordeeld tot betaling aan de geïntimeerde van het provisionele bedrag van 10.000,00 EUR;
- wordt de zaak voor het overige verwezen naar de bijzondere rol;
- en wordt de beslissing omtrent de kosten aangehouden.

2.3. Bij haar op 13 oktober 2020 ter griffie neergelegd “verzoekschrift hoger beroep” tekent de appellante hoger beroep aan tegen het verstekvonnis van 10 juni 2020.

2.4. De zaak werd vastgesteld bij toepassing van artikel 747, § 2, derde lid Ger. W. en behandeld op de terechtzitting van 31 mei 2021.

3. De standpunten in hoger beroep

3.1. Naar luid van haar op 11 maart 2021 ter griffie neergelegde “syntheseconclusie in hoger beroep” vraagt de appellante:

“Het hoger beroep van appellante ontvankelijk en gegrond te verklaren;

Het bestreden vonnis te vernietigen en de oorspronkelijke vordering van geïntimeerde on-gegrond te verklaren;

Geïntimeerde te veroordelen tot de kosten van beide instanties met inbegrip van de rechts-plegingsvergoeding.

(...)

Kosten:

<i>Rechtsplegingsvergoeding hoger beroep</i>	<i>3.000,00 EUR</i>
<i>Fonds tweedelijnsbijstand</i>	<i>20,00 EUR"</i>

3.2. Bij haar op 30 maart 2021 ter griffie neergelegde "synthesebesluiten in graad van beroep" vraagt de geïntimeerde:

"Het hoger beroep onontvankelijk, minstens ongegrond te verklaren.

Dienvolgens de initiële vordering van concludante zoals gesteld in haar inleidende dagvaarding dd. 7 februari 2020 ontvankelijk en gegrond te verklaren.

Dienvolgens appellante te veroordelen tot betaling aan concludante van de som van 38.053,63 euro te vermeerderen met het conventioneel schadebeding van 10% (3.805,36 euro) alsook de verwijlinteressen van 10% op jaarbasis vanaf de resp. vervaldatum van de facturen tot datum dagvaarding en de gerechtelijke interesten sedertdien tot de dag van algehele betaling.

In ondergeschikte orde de interesten te herleiden tot de wettelijke rentevoet.

Appellante tevens te veroordelen tot de kosten van het geding, in hoofde van concludante abegroot als volgt:

<i>- Dagvaarding</i>	<i>724,81 euro</i>
<i>- RPV eerste aanleg</i>	<i>3.000,00 euro</i>
<i>- RPV hoger beroep</i>	<i>3.000,00 euro</i>

Appellante tevens te veroordelen tot betaling van het rolrecht.

Het te vellen arrest uitvoerbaar te horen verklaren bij voorraad, spijs welk rechtsmiddel ook, zonder zekerheidsstelling en met uitsluiting van elk vermogen van kantonnement."

Ter terechtzitting van 31 mei 2021 verklaart de geïntimeerde bij monde van haar raadsman dat haar verzoek tot uitvoerbaarverklaring van het tussen te komen arrest niet meer is dan een stijlformule die niet langer gehandhaafd wordt.

4. Beoordeling

4.1. Het hof heeft kennis genomen van de door de wet vereiste processtukken, in behoorlijke vorm overgelegd, waaronder het bestreden verstekvonnis van 10 juni 2020, waarvan de akte van betekening van 2 september 2020 wordt voorgelegd.

4.2. De geïntimeerde laat in eerste orde gelden dat het hoger beroep van de appellante, dat werd aangetekend op 13 oktober 2020, laattijdig is en bijgevolg niet ontvankelijk. De appellante betwist dat.

4.3. Bij artikel 1051 Ger. W. wordt voorgeschreven:

“Onder voorbehoud van termijnen die worden voorzien in supranationale en internationale bepalingen, is de termijn om hoger beroep aan te tekenen één maand, te rekenen vanaf de betekening van het vonnis of de kennisgeving ervan overeenkomstig artikel 792, tweede en derde lid.

...

Heeft een van de partijen aan wie of op wier verzoek het vonnis is betekend, geen woon- of verblijfplaats of geen gekozen woonplaats in België, dan wordt de termijn van hoger beroep verlengd overeenkomstig art. 55.

...”.

4.4. Artikel 55 Ger. W. luidt:

“Wanneer de wet bepaalt dat ten aanzien van de partij die in België noch woonplaats, noch verblijfplaats, noch gekozen woonplaats heeft, de termijnen die haar verleend werden dienen verlengd te worden, dan bedraagt die verlenging:

1° vijftien dagen, wanneer de partij in een aangrenzend land of in het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië verblijft;

2° dertig dagen, wanneer zij in een ander land van Europa verblijft;

3° tachtig dagen, wanneer zij in een ander werelddeel verblijft.”

4.5. Uit de “opvraging rijksregister” van 1 september 2020 blijkt dat de appellante op 8 januari 2020 werd *“afgeschreven naar het buitenland”*, meer bepaald naar het adres *“Calle B[...] 117 bus B2; Marbella; Andalusië / Spanje”*.

4.6. De inleidende dagvaarding van 7 februari 2020, die op verzoek van de geïntimeerde aan laatstgenoemd adres werd betekend conform artikel 4 van de Verordening (EG) nr. 1393/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en burgerrechtelijke stukken in burgerlijke of handelszaken en tot intrekking van de Verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad (waarbij tevens een afschrift van het exploit van betekening bij aangetekende brief

met ontvangstbewijs en met de luchtpost aan dat adres werd gezonden), heeft de appellante naar eigen zeggen evenwel *“nooit ontvangen”* omdat zij *“niet op het correcte adres (werd)*

gedagvaard” (zie haar syntheseconclusie in hoger beroep, p. 3) en gaf ook aanleiding tot de mededeling door de Spaanse autoriteiten van een certificaat van niet-betekening met als reden dat het opgegeven adres niet bestaat zodat ook niet tot betekening kon worden overgegaan. Het tegenbewijs van de inhoud van dat certificaat wordt door de appellante niet geleverd door de enkele voorlegging van een *“print google maps adres Calle V[...] I[...] 117, Marbella, Spanje”* (stuk 2 in de bundel van de appellante)

4.7. Omdat de appellante sedert 8 januari 2020 afgeschreven was naar het buitenland, maar volgens de Spaanse autoriteiten het opgegeven adres onbestaande was en de appellante bijgevolg op 2 september 2020 zonder gekende woonplaats, verblijfplaats en/of gekozen woonplaats was in België en in het buitenland, werd het bestreden verstekvonnis van 10 juni 2020, bij exploot van 2 september 2020, op verzoek van de geïntimeerde rechtsgeldig betekend overeenkomstig artikel 40, tweede lid Ger. W. aan de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen.

4.8. Wanneer de kennisgeving van een beslissing die de appeltermijn doet ingaan rechtsgeldig is gedaan conform artikel 40, tweede lid Ger. W., wordt de partij aan wie de betekening is gedaan geacht, in het kader van die rechtspleging, geen gekende woonplaats, verblijfplaats of een gekozen woonplaats te hebben in het buitenland. Bijgevolg kan de appeltermijn niet worden verlengd met toepassing van artikel 55 Ger. W. (vgl. naar analogie Cass. 16 oktober 2009, *Arr. Cass.* 2009, 2367).

4.9. Het hoger beroep van de appellante dateert van 13 oktober 2020, dus van ruim na de datum waarop de hier toepasselijke beroepstermijn van één maand, is verstreken.

4.10. Slotsom: het hoger beroep van de appellante is laattijdig en bijgevolg niet ontvankelijk.

4.11. Voor de devolutieve kracht van het hoger beroep is vereist dat het hoger beroep ontvankelijk is. De appelrechter die beslist dat het hoger beroep niet ontvankelijk is, moet alleen nog uitspraak moet doen over de kosten van het hoger beroep en kan het beroepen vonnis in geen enkel opzicht beoordelen (vgl. Cass. 15 februari 1991, *Arr. Cass.* 1990-1991, 649). Dit hof doet bijgevolg enkel nog uitspraak over de kosten van het hoger beroep.

4.12. Als in het ongelijk gestelde partij wordt de appellante verwezen in de kosten van het hoger beroep (artikel 1017, eerste lid Ger. W.).

4.13. Conform de conclusies van de partijen wordt de rechtsplegingsvergoeding in hoger beroep vereffend op het bedrag van 3.000,00 EUR.

5. Beslissing

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het hof:

- verklaart het hoger beroep van de appellante niet ontvankelijk;
- verwijst de appellante in de kosten van het hoger beroep en vereffent die aan de zijde van de geïntimeerde gevallen kosten als volgt:
 - o de rechtsplegingsvergoeding in hoger beroep: 3.000,00 EUR
- verstaat dat de volgende kosten van het hoger beroep eveneens ten laste vallen van de appellante:
 - o het rolrecht hoger beroep: 400,00 EUR
- gelast de griffier om de bevoegde ontvanger van de administratie van de federale overheidsdienst Financiën belast met de inning en de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen, van het verschuldigd zijn van dit rolrecht ter kennis te stellen conform artikel 3 van het KB van 28 januari 2019 betreffende de uitvoering van het wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten en het houden van de registers in de griffies van de hoven en rechtbanken.

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van **ACHTENTWINTIG JUNI TWEE-DUIZEND EENENTWINTIG** door:

kamervoorzitter
griffier